16/08/2024

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Όποιος είναι παιδί της Παναγίας αγαπά, συγχωρεί, προχωρά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σε δύο ορεινά σημεία, σε δύο διαφορετικούς Δήμους της Φθιώτιδος, ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για το «Πάσχα το καλοκαιριού», την Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χοροστάτησε στον Μέγα Πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό στον Ιερό Ναό της Παναγίας στην Νεράϊδα του Δήμου Στυλίδος.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος τόσο στους μόνιμους κατοίκους όσο και στους θερινούς επισκέπτες ανέφερε:

«Θέλω να συγχαρώ όλους σας, που αγαπάτε τη γενέθλια γη, αγαπάτε τον τόπο

καταγωγής, τον τόπο της μνήμης, τον τόπο της ιστορίας και κυρίως το ζωντανό ληξιαρχείο της ταυτότητάς μας, γιατί το χωριό μας είναι το σαρκωμένο ληξιαρχείο, πέρα από το τι γράφουν τα χαρτιά, πέρα από το που μπορεί να ζούμε, από το που μπορεί να δραστηριοποιούμεθα, αυτή είναι η κολυμβήθρα μέσα από την οποία αντλούμε ταυτότητα, πρόσωπο και δύναμη.

Θέλω λοιπόν να εκφράσω αυτή τη χαρά και κυρίως θα ήθελα να μην ξεχάσουμε ποτέ, ότι ο λαός μας πολύ σοφά ονομάζει αυτή την εορτή «Πάσχα του καλοκαιριού» γιατί όντως γιορτάζουμε Ανάσταση, γιορτάζουμε το γεγονός ότι η Παναγία μας δεν χωρίστηκε ποτέ από τον Χριστό μας, γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι στην εικόνα της Κοιμήσεως εικονίζεται και ο Χριστός να είναι επικεφαλής στο νεκρικό κρεββάτι, στο οποίο στέκεται η Παναγία μας, βρίσκεται εκεί, μαζί και οι Απόστολοι και άλλες σημαίνουσες προσωπικότητες, αλλά κυρίως είναι παρών ο Χριστός, γιατί ο θάνατός Της, η Κοίμησή Της δεν είναι ένας χωρισμός από τον Υιό Της, αλλά είναι το αποκορύφωμα της ένωσής Της μαζί Του.

Αν ενώθηκε πρώτη φορά με την ενσάρκωση κατά τον Ευαγγελισμό με τον οποίο την αξίωσε ο Θεός να σαρκώσει στα άχραντα σπλάχνα της τον Υιό και Λόγο του Θεού η απόλυτη, η αποκορύφωση της ένωσής Της με τον Χριστό φανερώνεται, εικονίζεται και πραγματώνεται κατά την κοίμησή της, γι' αυτό και αξιώθηκε το σώμα Της να μην γνωρίσει την φθορά της ύλης, να ταφεί και να μείνει μέσα στη γη, αλλά να επανέλθει στους ουρανούς και μετασταθεί εις τους ουρανούς η Παναγία μας, ώστε να βρεθεί δίπλα στον Υιό της, δίπλα στο θρόνο της Αγίας Τριάδος και αυτό είναι ένα μεγάλο μήνυμα αισιοδοξίας και ελπίδας, γιατί αυτή είναι και η προοπτική όλων μας, η ανάσταση όχι μόνο ψυχών αλλά και σωμάτων και είναι μεγάλη παρηγοριά αυτό όταν καθημερινά βιώνουμε τον πόνο και όταν βλέπουμε καθημερινά γύρω μας όχι μόνο στο δικό μας περιβάλλον, αλλά και μέσα από τις ειδήσεις, μέσα από την πληροφόρηση ξαφνικά γεγονότα απροσδόκητα, νέα παιδάκια από ένα ατύχημα, από μία απερισκεψία, από μία κατάσταση οποιαδήποτε, άνθρωποι από μία φυσική καταστροφή, από ένα γεγονός στη φύση ξαφνικό και απροσδόκητο, από ένα τροχαίο δυστύχημα, από χίλια δυο γεγονότα ξαφνικά χάνεται η ζωή και έρχεται ο πόνος, η απελπισία, τα γιατί τα αμέτρητα, η οδύνη, σκοτεινιάζουν τα πάντα, τα πάντα γίνονται μαύρα, μέσα σε μία τέτοια ατμόσφαιρα πάντοτε που υπάρχει στη ζωή μας, γιατί όλοι μας βιώνουμε κάποια στιγμή στη ζωή μας και το πένθος και τη μελαγχολία και το χωρισμό κι την οδύνη και τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς, το γεγονός που εορτάζουμε σήμερα δίνει μία ελπίδα, δίνει μία προοπτική, δίνει έναν άνοιγμα, ένα φως, το οποίο το έχουμε πολλή ανάγκη γι' αυτό και κυρίως στην Παναγία μας καταφεύγουμε, οι πονεμένοι, οι δυσκολεμένοι άνθρωποι, αντλούμε παρηγοριά από την Παναγία.

Η Παναγία μας είναι η μητέρα των ορφανών, η μητέρα των κατατρεγμένων και πόσες μανούλες που έχουν χάσει τα παιδιά τους και βιώνουν αυτόν τον απίστευτο πόνο, που δεν υπάρχει μεγαλύτερος πόνος από αυτόν πάνω στη ζωή, αντλούν παρηγοριά και δύναμη από το πρόσωπο της Παναγίας. Η γιορτή της Παναγίας μας φέρνει μία ακτίνα μεγάλη φωτεινή ελπίδας και αισιοδοξίας».

Ο κ. Συμεών απηύθυνε χαιρετισμό και στην εορταστική εκδήλωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του χωριού και διοργανώθηκε από τους νέους του χωριού και τον Πολιτιστικό Σύλλογο Νεράϊδας, αλλά και επισκέφτηκε προσκυνηματικά και την Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου ΝεράϊδαςΣτυλίδος, για να ευχηθεί στον αγρυπνούντα πολιό γέροντα και Καθηγούμενο, Αρχιμ. π. Ιγνάτιο Σάπιο και τους εκατοντάδες ευλαβείς προσκυνητές της Ιεράς Μονής.

Ανήμερα της Εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον ομώνυμο Ιερό Ναό στο όμορφο Παλαιοχώρι Δωριέων του Δήμου Αμφίκλειας, μία από τις δύο νέες ενορίες της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος μετά την προσάρτησή τους από την Μητρόπολη Φωκίδος.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Δείτε το κήρυγμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών:

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Γιορτάζουμε τη Μετάστασή της Υπεραγίας Θεοτόκου προς τη ζωή, αυτής, η οποία είναι η «υπάρχουσα Μήτηρ της ζωής».

Γιορτάζουμε το γεγονός, ότι ενώ φαίνεται να εγκαταλείπει σωματικά τον κόσμο, δεν μας εγκαταλείπει μόνους, δεν μας άφησε ορφανούς, γιορτάζουμε την ανάσταση και την ανάληψη της Θεοτόκου, η οποία είναι δώρο του Υιού Της, γι’ αυτό βλέπουμε τον ίδιο τον Χριστό να εικονίζεται στην Κοίμησή της, ο ίδιος ο Χριστός να κατέρχεται και να την παίρνει στην αγκαλιά Του και να την ανεβάζει στους ουρανούς. Γιορτάζουμε πάνω από όλα μία προσωπική εμπειρία, μία προσωπική σχέση γι’ αυτό και για το πρόσωπο της Παναγίας ελάχιστα έχει μιλήσει η Καινή Διαθήκη, ελάχιστα είχε μιλήσει η Παλαιά Διαθήκη αλλά κυρίως έχει μιλήσει η παράδοση της Εκκλησίας, που είναι η εμπειρία και η ζωή της Εκκλησίας

μας.

Άλλωστε για το μυστήριο της μητρότητας, για τη γλυκιά λέξη της μάνας, γι' αυτό που είναι η μάνα μας για τον κάθε άνθρωπο, ανατρέχει κανείς σε βιβλιογραφία για να μιλήσει; Ανατρέχει κανείς σε γνωμοδοτήσεις για να μιλήσει; Ανατρέχει κανείς σε πορίσματα, σε τεχνικές εκθέσεις, ανατρέχει κανείς σε πληροφορίες εξωτερικές και σε μαρτυρίες άλλων;
Μα για τη μάνα του, για το Μυστήριο της μάνας, για τη γλυκιά αγάπη της μάνας μιλάει η εμπειρία και η γεύση αυτής της αγάπης. Αυτό που καταθέτει ο κάθε ένας, γι' αυτό που συνιστά η μητρότητα στη ζωή του, πού είναι η ίδια του ύπαρξη, η ίδια του η ταυτότητα, η ίδια του η ψυχοσωματική συγκρότηση. Είναι η εμπειρία και η γεύση. Είναι η γνώση η έμπρακτη.

Εμπειρία γιορτάζουμε σήμερα. Την εμπειρία κάθε πονεμένης μάνας που έχει βρει παρηγοριά στο πρόσωπο της Παναγίας, την εμπειρία των ορφανών παιδιών που βρήκαν μητέρα και πατέρα στο πρόσωπο της Παναγίας, την εμπειρία των ασθενών και των αρρώστων που βρήκαν δύναμη, ιατρεία, που βρήκαν δύναμη και πήραν θάρρος από το πρόσωπο της Παναγίας, την εμπειρία των απελπισμένων, οι οποίοι πήραν ελπίδα από το πρόσωπο της Παναγίας, την εμπειρία των αμαρτωλών, των αποτυχημένων, των ανθρώπων που έσφαλαν στη ζωή τους, που εγκλημάτησαν, που βρήκαν τη δύναμη της μετάνοιας στο πρόσωπο της Παναγίας, που έγινε η Παναγία Εγγυήτρια, έγινε Οδηγήτρια, έγινε Πλατυτέρα, έγινε η μεγάλη αγκαλιά, η οποία σήκωσε τον πεσμένο άνθρωπο, τον διαλυμένο, τον ξεριζωμένο, την εμπειρία της ξενιτιάς και της προσφυγιάς που η Παναγία έγινε η οδηγήτρια, η Παναγία έγινε η σκέπη, την εμπειρία των στρατιωτών που έφυγαν στο μέτωπο και έβλεπαν την Παναγία σκέπη να τους οδηγεί και να τους σκεπάζει όχι για να πολεμήσουν βίαια και επεκτατικά, αλλά για να υπερασπιστούν βωμούς και εστίες, για να υπερασπιστούν την ειρήνη, τη δημοκρατία, για να υπερασπιστούν τον πολιτισμό, την ειρηνική συμβίωση των λαών, την αγάπη και την αλληλεγγύη.

Μια ολόκληρη εμπειρία γιορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας. Εμπειρία γιορτάζει η Τήνος, εμπειρία γιορτάζει η Σουμελά στο Βέρμιο και θα γιορτάσει και η Σουμελά στην Τραπεζούντα, εμπειρία γιορτάζει κάθε Παναγία και η Παναγία εδώ στο Παλαιοχώρι της Αμφίκλειας της Δωρίδος, εμπειρία ζωής, εμπειρία αιώνων κομίζει και γιορτάζει σήμερα. Αυτή την εμπειρία της αγάπης της Παναγίας στη ζωή μας γιορτάζουμε σήμερα γι' αυτό και συγκεντρωνόμαστε ακόμα και σε μικρά ξωκκλήσια, γι' αυτό και σήμερα γιορτάζουν και οι άρρωστοι στα νοσοκομεία, γιορτάζουν και οι χαροκαμένες μάνες στα κοιμητήρια, σήμερα γιορτάζουν όλοι οι άνθρωποι ακόμη και οι πιο απογοητευμένοι και οι πιο πονεμένοι γιατί βλέπουν στην Παναγία το καταφύγιο, βλέπουν στην Παναγία το λιμάνι, βλέπουν στην Παναγία

την ελπίδα και την παρηγοριά, ακόμα και αυτοί που βουτήχτηκαν μέσα στις στάχτες της πυρκαγιάς, ακόμη και αυτοί που έχουν ζήσει σεισμούς, καταστροφές, που δοκιμάζονται οι αδελφοί μας με οποιοδήποτε τρόπο, ακόμα και αυτοί που είναι βυθισμένοι στο πένθος σήμερα αισθάνονται ότι υπάρχει ανάσταση και ζωή και η Παναγία είναι η ελπίδα, η παρηγοριά και το στήριγμα.

Μεγάλη γιορτή εμπειρίας και γιορτή ελπίδας γι' αυτό και δεν μπορεί κανείς να προσεγγίσει αυτή τη γιορτή ούτε με όρους στενής λογικής, ούτε με μετρήσεις αριθμών, χρονολογιών ή αλληλουχίας γεγονότων. Αυτή η γιορτή είναι ζωή και μπορεί να αναμετρηθεί και να μιλήσει μονάχα στον άνθρωπο που μπορεί να απεγκλωβιστεί από τις οποιεσδήποτε δεσμεύσεις, από τις οποιεσδήποτε αγκυλώσεις, από τα οποιαδήποτε δεσμά, από τις οποιεσδήποτε προκαταλήψεις, από τα οποιαδήποτε πάθη τα οποία τον κρατάνε κλεισμένο στον εαυτό του. Δεν μπορεί να ζήσει κανείς, να νιώσει και να καταλάβει το Μυστήριο της Παναγίας αν δεν έχει μέσα του αγάπη γιατί είναι αγάπη το Μυστήριο της Παναγίας. Δεν μπορεί κανείς να νιώσει και να ζήσει το μυστήριο της Παναγίας αν μέσα στην καρδιά του έχει το δηλητήριο της κατάκρισης, της συκοφαντίας, της καταλαλιάς, της περιέργειας, της δολοφονίας χαρακτήρων, του κανιβαλισμού έναντι των άλλων γιατί η Παναγία είναι αυτή η οποία ήρθε να μας αγαπήσει όλους ανεξαιρέτως, ήρθε αυτή, η οποία ήρθε να καταργήσει κάθε ταμπέλα, κάθε προσδιορισμό, ήρθε αυτή, η οποία ήρθε να καταργήσει κάθε κουτσομπολιό, κάθε συκοφαντία, ήρθε αυτή, η οποία έφερε την αγάπη μέσα στον κόσμο στην πιο τέλειά της μορφή που είναι ο Χριστός. Δεν μπορεί κανείς να κατανοήσει και να ζήσει και να βιώσει το μυστήριο της Παναγίας, αν δεν έχει διάθεση διαλόγου, αν δεν έχει διάθεση να ακούσει. Δεν είναι τυχαίο ότι μεταξύ των άλλων ονομάτων που έχουν δοθεί στην Παναγία μας υπάρχει και «η Παναγία η Ακοή», όχι μόνο «η Γοργοεπήκοος», αυτή που ακούει γρήγορα αλλά και «η Ακοή».

Είναι μεγάλο πράγμα κανείς να ακούει περισσότερο παρά να μιλάει. Σήμερα οι άνθρωποι προτιμούν να μιλάνε συνέχεια χωρίς να έχουν δει, χωρίς να έχουν ακούσει, χωρίς να έχουν διασταυρώσει, χωρίς να γνωρίζουν, χωρίς να έχουν διαβάσει, χωρίς να έχουν μελετήσει, μιλάν για τα πάντα, επί παντός επιστητού, για πολιτική, για γεωπολιτική, για οικονομικά, για εκκλησιαστικά, για θεολογικά, για φιλοσοφικά, για πολιτιστικά, για αρχιτεκτονικά, για μηχανικά, για τα πάντα έχουν όλοι άποψη και μάλιστα αυθεντική, απόλυτη, νομίζουν ότι κατέχουν όλη την αλήθεια, γι' αυτό και δυστυχούμε μέσα στον κόσμο και βαδίζουμε από αποτυχία σε αποτυχία γιατί δεν έχουμε τη δύναμη να σιωπήσουμε, να ακούσουμε, να αφήσουμε να μας μιλήσει η ζωή, η εμπειρία της ζωής, να αφήσουμε να μας μιλήσουν αυτοί που γνωρίζουν καλύτερα από μας, να μπορέσουμε να αναγνωρίσουμε ότι μπορεί να υπάρχουν και κάποιοι που να κατέχουν κάποια πράγματα καλύτερα από μας, να

μπορούμε να έχουμε την αρχοντιά να παραδεχθούμε την ανωτερότητα του άλλου και όχι να δολοφονούμε και να πετροβολούμε αυτόν, ο οποίος υπερέχει από μας, που έχει περισσότερα χαρίσματα. Ξέρουμε ότι τις καρυδιές με τα καρύδια χτυπάνε με πέτρες, γιατί έχουν καρπούς αλλά στη ζωή μας δε θα χαρούμε τίποτα κι ούτε θα νιώσουμε ποτέ τι σημαίνει η Παναγία, τι σημαίνει η ιλαρή αυτή η αγάπη, τι σημαίνει αυτή η αγάπη η οποία δεν έχει προϋποθέσεις, τι σημαίνει αυτή η αγκαλιά της Παναγίας, η οποία χωράει τους πάντες και τελικά απελευθερώνει τους πάντες, γιατί η πραγματική ελευθερία είναι η αγάπη, η πραγματική ελευθερία είναι ο διάλογος, η πραγματική ελευθερία είναι η αποδοχή.

Η πραγματική ελευθερία είναι ο σεβασμός, η πραγματική ελευθερία είναι να δίνεις χώρο και στον άλλον και όχι να θες να κατέχεις όλο τον χώρο. Είναι ανελευθερία και σκλαβιά να νομίζει κανείς ότι είναι το κέντρο του κόσμου, να νομίζει κανείς ότι όλα και όλοι γυρίζουν γύρω από αυτόν. Αυτή είναι η αιτία των τεράστιων ψυχοπαθιών και προβλημάτων τα οποία αντιμετωπίζει ο άνθρωπος σήμερα, από κει γεννάται η βία, η βία στο σχολείο, η βία στην οικογένεια, η βία στην κοινωνία, η βία στα γήπεδα, η βία στους δρόμους, από την ιδέα που έχει ο άνθρωπος ότι είναι το κέντρο του κόσμου και από τη στιγμή που είναι το κέντρο του κόσμου πρέπει όλοι να υποταχθούν σε αυτόν, στην άποψή του, στα θέλω του, στις επιθυμίες του, στις ιδέες τους, στις απόψεις τους, στα πάθη του ακόμα και στη νοσηρότητα του.

Αυτό είναι το μεγάλο, το μεγάλο διακύβευμα της ανθρωπότητας και σήμερα και πάντα. Πώς θα μετατοπίσουμε το κέντρο. Πώς το κέντρο θα φύγει από το Εγώ, θα φύγει από τον εαυτό μας και θα πάει στο μεγάλο Εμείς. Πώς θα μετατοπιστεί το κέντρο από την ατομικότητα στην κοινωνικότητα. Η Παναγία κατήργησε από την πρώτη στιγμή ως κέντρο της υπάρξεώς της τον εαυτό της αποδεχόμενη απόλυτα το Θέλημα του Θεού και αγαπώντας απόλυτα τον άνθρωπο. Με αυτή τη διπλή απόλυτη αγάπη, την αγάπη προς το Θεό και την αγάπη προς τον άνθρωπο έκανε τελικά κέντρο της υπάρξεώς της όλη την οικουμένη, έκανε κέντρο της ύπαρξής της τα πάντα και τους πάντες και έγινε η Πλατυτέρα και η ευρυχωροτέρα ακόμη και των ουρανών.

Μήνυμα ευρυχωρίας λοιπόν μας δίνει η γιορτή της Παναγίας μας. Μήνυμα ευρυχωρίας και ελπίδας και ανοιχτωσιάς και πραγματικής συμπεριληπτικότητας μας δείχνει η γιορτή της Παναγίας μας. Αν η Παναγία ανοίγει την αγκαλιά της και αγαπάει τους πάντες αυτό να αναρωτηθούμε αδελφοί μου. Αν η Παναγία μας, αγαπάει απροϋπόθετα τους πάντες, λευκούς, μαύρους, βόρειους, νότιους, δυτικούς, ανατολικούς, Αμερικάνους, Ρώσους, Ουκρανούς, Κινέζους, Γιαπωνέζους, Ισραηλινούς, Παλαιστινίους, Έλληνες, Τούρκους. Αν η Εκκλησία αγαπά τους πάντες, αν η Εκκλησία αγαπά την Αμφίκλεια, την Ελάτεια, την Κάτω Τιθορέα, το

Παλαιοχώρι, το Μπράλο, αν αγαπά τη Δρυμαία, το Τιθρώνιο αν αγαπά τους Ξυλικούς, αν αγαπά όλα τα χωριά, τη Βελίτσα, τη Τιθορέα, αν η Παναγία δεν κάνει διακρίσεις και αγαπά και τη Λαμία και τα Καμένα Βούρλα και την Αταλάντη και τη Λοκρίδα και τη Μαλεσίνα και τη Στυλίδα και το Δομοκό, αν η Παναγία είναι παντού και πάντα, σε όλα μας τα χωριά, τα ξωκκλήσια, παντού, αν η Παναγία αγαπά όλους μας, ποιος από μας έχει το δικαίωμα για αποκλεισμούς, ποιος από μας που θέλει να λέγεται παιδί της Παναγίας μπορεί να δικαιολογήσει τον οποιοδήποτε αποκλεισμό και να πει: αυτόν δεν τον χωνεύω, αυτόν δεν τον πάω, αυτή δεν την χωνεύω, αυτόν δεν τον θέλω, εκείνον δεν τον θέλω, θέλω, να τον εκδικηθώ, να του κάνω κακό.

Πώς μπορεί κανείς να είναι παιδί της Παναγίας, αν έστω και για ένα δευτερόλεπτο έχει περάσει μία τέτοια σκέψη μέσα από την ύπαρξή του. Όποιος σκέφτεται έτσι, γιατί πρέπει να λέμε τα πράγματα χύμα και τσουβαλάτα και τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη, δεν είναι παιδί της Παναγίας, αλλά είναι παιδί του διαβόλου, παιδί του σατανά, αυτό σημαίνει διάβολος και σατανάς. Όποιος δεν αγαπά και όποιος θέλει την κακία και όποιος θέλει να βλάψει, αυτός είναι παιδί του σατανά, το επαναλαμβάνω, είναι παιδί του διαβόλου. Όποιος είναι παιδί της Παναγίας αγαπά, συγχωρεί, προχωρά.

Αυτό εύχομαι για όλους σας τι με και είμαι σίγουρος ότι θέλετε να είστε παιδιά της Παναγίας, θέλουμε να είμαστε παιδιά της Παναγίας και γι’ αυτό αφήστε τις όποιες μικρότητες, αφήστε τις όποιες πικρίες, αφήστε τα όποια παράπονα, αφήστε τα όποια προηγούμενα, αφήστε τα οποία κρατούμενα. Απελευθερωθείτε. Η Παναγία είναι ελευθερία. Η Παναγία είναι ζωή, η Παναγία είναι Ανάσταση. Αναστηθείτε αδελφοί μου».

Τις ευχαριστίες όλων των κατοίκων του Παλαιοχωρίου μετέφερε υιικά προς τον Σεβασμιώτατο ο Προϊστάμενος της Ενορίας π. Παναγιώτης Φατούρος, ο οποίος έκανε λόγο για μία ιστορική και αγιαστική επίσκεψη, καθότι πρώτη φορά στην ιστορία του χωριού και του Ναού ιερουργεί ο οικείος Ποιμενάρχης στην Πανήγυρη, την ημέρα της Παναγίας.

Στις Ιερές Ακολουθίες τόσο του Εσπερινού, όσο και στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, έψαλλε ευρισκόμενος στην Φθιώτιδα ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων Ιεροψαλτών Ελλάδος (ΟΜΣΙΕ) κ. Κωνσταντίνος Πολίτης.

Μεταξύ των πιστών στις Ιερές Ακολουθίες παραβρέθηκαν: οι Βουλευτές Φθιώτιδος κ. Ιωάννης Οικονόμου και κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, οι Δήμαρχοι Στυλίδος κ. Ιωάννης Αποστόλου και Αμφίκλειας Ελάτειας κ. Αθανασία Στιβακτή με μέλη των Δημοτικών Συμβουλίων, οι Πρόεδροι των Δημοτικών Διαμερισμάτων Νεράϊδος και

Παλαιοχωρίου Δωριέων, οι Αντιπεριφερειάρχες κ. Ηλίας Καλτσάς και κ. Κωνσταντίνος Αποστολόπουλος, καθώς εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

